

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

تا پایان سال یک یا دو فیلم قرآنی تولید می شود

گروه فرهنگی: وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از تولید یک یا دو فیلم قرآنی تا پایان سال جاری خبر داد. محمد مهدی اسماعیلی پس از مراسم افتتاح بیست و نهمین نمایشگاه بین المللی قرآن کریم در باره روند تولید فیلم های قرآنی در دولت سیزدهم در گفت و گو با ایرنا گفت: بخشی از این فعالیت ها و برنامه ها در بنیاد سینمایی فارابی دنبال می شود و یکی از وظایف این بنیاد سفارش برنامه های قرآنی و

بررسی فیلم های دینی است. در واقع بخش مجزایی برای آنها درست کرده ایم و روز گذشته نیز در بنیاد فارابی که گزارشی ارائه شده بود، شاهد چند فیلم نامه خوب بودیم که در حال بررسی هستند. اسماعیلی ادامه داد: به دنبال آن هستیم که یکی دو فیلم قرآنی را تا پایان امسال به اتمام تولید برسانیم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اسفند سال گذشته در مراسم اختتامیه سی و هشتمین دوره مسابقات بین المللی قرآن گفته بود: معاونت قرآن و

عزت در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تنها وظیفه اشاعه قرآن ندارد بلکه سایر حوزه ها نیز باید به ترویج آموزه های قرآنی بپردازند. برای نمونه سازمان سینمایی با بنیاد فارابی باید فیلم های فاخری با آموزه های قرآنی بسازند و در جشنواره فیلم فجر سال آینده اکران کنند. عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی بیان کرد: اساساً برای اینکه انقلاب اسلامی ایده تمدن نوین اسلامی را محقق کند ما چراغی جز تمسک به قرآن نداریم و از این رو باید

■ **بهادر بناسفیر پرتغال در تهران**

بنا برخیز دیگری، روز گذشته وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در دیدار با سفیر پرتغال در تهران با بیان اینکه راهبرد جمهوری اسلامی ایران گسترش تعاملات با همه

کشورها در حوزه های مختلف است، گفت: «دیپلماسی فرهنگی یکی از مهم ترین ابزارهای آشنایی بین ملت ها است و ارتقای روابط فرهنگی ایران و پرتغال منجر به گسترش مناسبات اقتصادی و سیاسی نیز خواهد شد.» محمد مهدی اسماعیلی ترجمه آثار بزرگان دو کشور، برگزاری جشنواره ها و هفته های فرهنگی... را از دیگر زمینه های همکاری های مشترک بین ایران و پرتغال

عنوان کرده و بر اجرای کامل موافقتنامه مشترک همکاری های فرهنگی دو کشور نیز تأکید کرد. اسماعیلی با اشاره به برگزاری نمایشگاه بین المللی کتاب تهران، به عنوان رویداد بزرگ فرهنگی کشورمان نیز افزود: «در این نمایشگاه میلیون ها مخاطب از اهالی فرهنگ و هنر، دانشجویان، دانشجو یان و دانش آموزان در رده های مختلف سنی و تحصیلی حضور دارند.»

«ایران» در گفت و گو با تئاتری ها ساز و کار تعیین قیمت بلیت را بررسی می کند

بی تعرفه با هزینه های تولید بالا

قیمت بلیت فروشی دارای ساز و کار مشخصی است و تخفیف ها و امکاناتی که به مخاطبان ارائه

می دهد، کار را برای اهل تئاتر که به تئاتر شهر یا مجموعه هایی از این دست می روند ساده تر می کند. در مورد تماشاخانه های خصوصی چطور؟ چه پارامترهایی برای تعیین قیمت بلیت وجود دارد و آیا امکان استاندارد سازی قیمت بلیت آثار نمایشی وجود دارد؟ «ایران»

شاهین چگینی مدیر تماشاخانه مشایخی و محمد گودرز زبانی مدیر تولید و تهیه کننده تئاتر

نشته است.

کنند، دیدن این ارقام و نبودن هیچ متر و معیار

مشخصی برای تعیین قیمت بلیت، خوانمانا خواه

مخاطبان تئاتر را به دو گروه تقسیم می کند که

یک طرف این معادله کسانی هستند که خرید

بلیت هایی با قیمت های بالا برایشان ممکن و

طرف دیگر را گروه تشکیل می دهند که قید دیدن

یک اثر نمایشی را با دیدن قیمت بلیت می زنند.

چند سال پیش، برای کنسرت ها گمانه زنی ها

و اقداماتی صورت گرفت تا سطح قیمت

بلیت اجراهای موسیقی به شکلی استاندارد

به توجیه پذیر تعیین شود که البته بحث درباره

نتیجه این نگاه نظارتی ماند به جای خود،

اما در حوزه تئاتر اگر قرار باشد استاندارد سازی

در زمینه تعیین قیمت تئاتر بلیت صورت

بگیرد باید چه نکته هایی مد نظر قرار بگیرد،

یا آیا در حوزه تئاتر اصلاً چنین امکانی شدنی و

مثبت است یا خیر. اگر بنا را بر این بگذاریم که

این قیمت های استاندارد در نهایت به شکل

و شرایطی برسد که اقشار بیشتری از جامعه

ب بتوانند آثار نمایشی را در سالن های خصوصی

و دولتی به تماشا بنشینند باید از زوایای به

بحث نگاه کرده البته در مورد سالن های دولتی،

وضع کمی مشخص است و تعرفه ها و مراوده

سالن هایی مثل تئاتر شهر با تولید کنندگان و

تهیه کنندگان آثار نمایشی معین و در نهایت

محسن بوالحسنی خبرنگار

اگر نگاهی به سایت های فروش بلیت تئاتر (مثل تیوال و...) بیندازید متوجه می شوید که قیمت بلیت آثار نمایشی، رقمی است متغیر که از سی، چهار هزار تومان شروع می شود و به دویست یا سیصد هزار تومان و البته گاهی هم به قیمت های نجومی بالاتر از این ارقام می رسد که بیشتر به آنچه تئاترهای لاکچری معروف شده اند، مربوط می شود. در شرایطی که کرونا چند ماهی می شود عقب نشسته تا سالن های فرهنگی از قبیل سالن های تئاتر باز هم چراغ شان را روشن کنند، دیدن این ارقام و نبودن هیچ متر و معیار مشخصی برای تعیین قیمت بلیت، خوانمانا خواه مخاطبان تئاتر را به دو گروه تقسیم می کند که یک طرف این معادله کسانی هستند که خرید بلیت هایی با قیمت های بالا برایشان ممکن و طرف دیگر را گروه تشکیل می دهند که قید دیدن یک اثر نمایشی را با دیدن قیمت بلیت می زنند. چند سال پیش، برای کنسرت ها گمانه زنی ها و اقداماتی صورت گرفت تا سطح قیمت بلیت اجراهای موسیقی به شکلی استاندارد به توجیه پذیر تعیین شود که البته بحث درباره نتیجه این نگاه نظارتی ماند به جای خود، اما در حوزه تئاتر اگر قرار باشد استاندارد سازی در زمینه تعیین قیمت تئاتر بلیت صورت بگیرد باید چه نکته هایی مد نظر قرار بگیرد، یا آیا در حوزه تئاتر اصلاً چنین امکانی شدنی و مثبت است یا خیر. اگر بنا را بر این بگذاریم که این قیمت های استاندارد در نهایت به شکل و شرایطی برسد که اقشار بیشتری از جامعه بتوانند آثار نمایشی را در سالن های خصوصی و دولتی به تماشا بنشینند باید از زوایای به بحث نگاه کرده البته در مورد سالن های دولتی، وضع کمی مشخص است و تعرفه ها و مراوده سالن هایی مثل تئاتر شهر با تولید کنندگان و تهیه کنندگان آثار نمایشی معین و در نهایت

■ **شاهین چگینی ناشدنی**

استاد مشایخی ضمن پاسخ به

این سؤال که آیا می شود در حوزه

استاندارد سازی قیمت بلیت

ساز و کاری در نظر گرفت یا نه. به این مسأله

اشاره می کند که چه عواملی باعث کم یا زیاد

شدن قیمت بلیت می شود. او می گوید: «بحث

اول اقتصادی است. یعنی طبیعتاً قیمت هر

کالایی که تولید می شود ارتباط مستقیمی دارد با

نرخ تمام شده مواد اولیه و جمع این عددهاست

که قیمت نهایی محصول را مشخص می کند.

طبیعتاً در همه حوزه های اقتصادی هم کنترل

قیمت و هم مصوباتی برای یکسان سازی ها

وجود دارد به این معنی که پارامترهای دخیل

در نظر گرفته می شوند اما کنترل روی این

قیمت مواد اولیه هم وجود دارد و از یک سطح

مشخص بالاتر نمی روند و در نهایت یک

قیمت مصرف کننده روی کالا می خورد و راهی

بازار می شود. در تئاتر متغیرهایی وجود دارد

که بحث را با سایر حوزه ها متفاوت می کند و به

همین دلیل هم کنترل قیمت و استاندارد سازی

مد نظر بسیار سخت و حتی ناشدنی است.»

چگینی در توضیح این مسأله می گوید: «در

حوزه تئاتر آبی می توانیم قیمت گذاری برای

بازیگر تئاتر انجام بدهیم؟ خیر. هیچ گونه سقف و قف و تعرفه ای از بازیگر گرفته تا دکور، صحنه، لباس و تمام اجزای یک اثر نمایشی برای تولید یک اثر نمایشی وجود ندارد که بشود براساس آن گفت تعرفه ها مشخص است پس قیمت نهایی بلیت هم مشخص خواهد بود. اول باید قیمت تمام شده اجزای مختلف تولید یک اثر نمایشی مشخص و قانون مند شود تا در نهایت برسیم به قیمت بلیت. وقتی دسترسی و امکان این استاندارد سازی وجود نداشته باشد طبیعتاً نتیجه هم این می شود که هر تهیه کننده ای براساس هزینه های تمام شده اش قیمت بلیت اثرش را تعیین کند و به همین دلیل هم هر اثری با اثر دیگر تفاوت قیمت دارد. سالن داری مثل من هم عدد مشخصی از روی صحنه رفتن یک اثر نمایشی برمی دارد و عملاً گروه نمایشی است که قیمت بلیت را براساس کیفیت و هزینه ها و دستمزدمایش تعیین می کند. دولت اگر صرفاً نقش نظارتی داشته باشد هیچ کاری از پیش نمی رود بلکه باید بخش حمایتی را هم فعال کند و به مجموعه های تئاتری از سالن تا عوامل اجرایی بگوید بخشی از هزینه های شما را ما به

صورت سوبسید پرداخت می کنیم شما هم قیمت بلیت را در حد مشخصی حفظ کنید تا مردم برای تهیه بلیت به مشکل نخورند و سید کالای فرهنگی از سید خانوارشان حذف نشود. در واقع باید یک مجموعه در کنار هم قرار بگیرند. کار به شکل دستوری و غیر کارشناسی نه تهنیت پیش نمی رود بلکه باعث ایجاد خلأهای بزرگ تری در این زمینه می شود.»

■ **هزینه های بالای تولید**

محمد گودرز زبانی مدیر تولید و

تهیه کننده تئاتر هم در پاسخ

به این سؤال از چالش های

پیش روی قیمت گذاری بلیت

اجراهای تئاتر می گوید. گودرز زبانی معتقد است

کمتر کسی در تئاتر به فکر سود است و در نهایت

همین که هزینه هایشان برگردد راضی هستند

و هزینه ها هم جز از راه بلیت فروشی تأمین

نمی شود. او می گوید: «اینکه استاندارد سازی در

زمینه قیمت بلیت آثار نمایشی صورت بگیرد

حتماً اتفاق خوبی است اما این اتفاق نه یک شبه

اتفاق می افتد و نه به شکل دستوری. پارامترهای

مختلفی وجود دارد که باعث تعیین نرخ بلیت

کانون پخش کنندگان سینما و سخنگوی شورای راهبردی اکران از آخرین مصوبات و فعالیت های این شورا خبر داده است. به گفته سرتیپی، مقرر شده تا پخش کنندگان نهایتاً تا ۳۰ فروردین ماه فیلم های دارای پروانه نمایش معتبر مورد نظر را برای اکران عید فطر و اکران ۲ و ۳ عید نوروز به دبیرخانه

اولین جلسه شورای اخلاق حرفه ای سینما برگزار شد

فرهنگی/ تشکیل اولین جلسه شورای اخلاق حرفه ای سینما و اعلام مصوبات شورای راهبردی اکران برای عید فطر از اخبار مهم روز گذشته حوزه سینما بود. در اولین جلسه «شورای اخلاق حرفه ای سینما» که شبانه ۲۷ فروردین ماه با حضور رئیس سازمان سینمایی برگزار شد بر تشکیل دبیرخانه دائمی، تدوین آیین نامه و تعریف شرح وظایف و مأموریت ها تأکید شد. قرار است این جلسات به صورت دو هفته ای و در مورد خاص به صورت جلسات فوق العاده پیگیری شود. خلاصه مذاکرات: «شورای اخلاق حرفه ای سینما و ضرورت تشکیل شورایی مبتنی بر مسائل و نیازهای سینمای ایران، سرفصل صحبت های رئیس سازمان سینمایی در

اولین جلسه شورای اخلاق حرفه ای سینما بود. محمد خزایی در این باره گفت: «در شرح وظایف و راهبرد اجرایی و عملیاتی شورای اخلاق حرفه ای سینما، گستره وسیعی از مسائل، موضوعات و مشکلات سینما، خانواده سینما و صنوف قابل رصد، بررسی و پیگیری است. ولی مهم ترین وظیفه این شورا، تدوین آیین نامه ای است که موجبات رشد، تعالی و ارتقای اخلاق حرفه ای را در سینما فراهم آورد.»

رئیس سازمان سینمایی در خصوص بیانیه زنان سینماگرام هم خاطرنشان ساخت: «شورای اخلاق حرفه ای سینما، مدافع حقوق همه خانواده و اعضای صنوف سینمایی است و بدون شک، منزلت و حقوق بانوان سینما از دغدغه ها

موسیقی

هنرمندان موسیقی از دیدار خود با رئیس جمهور می گویند

تمهیدات و حمایت جدی از موسیقی سنتی و موسیقی نواحی

گروه فرهنگی/ واکنش هنرمندان به دیدار با رئیس جمهور در ضیافت افطاری که چند روز گذشته برگزار شد، همچنان ادامه دارد.

حمیدرضا نوربخش در گفت و گو با ایرنا یکی از چالش های جدی حوزه موسیقی که در این نشست مطرح شده را رعایت قانون در اعطای مجوز برای اجرای کنسرت ها در تمامی استان های کشور عنوان کرد و گفت: در یک کشور باید یک قانون جاری و ساری باشد، وقتی یک دولت در کشور حکمفرماست و یک قانون هم داریم، اگر مجوزی برای اجرای کنسرت ها صادر می شود، این مجوز باید در همه کشور اجرایی شود، نه اینکه یک گروهی در یک استان اجازه اجرای موسیقی داشته باشد اما در استانی دیگر چنین مجوزی نداشته باشد.

مدیرعامل خانه موسیقی، حضور و اجرای بانوان در گروه های موسیقی را از دیگر مباحث مطرح شده در نشست با رئیس جمهور عنوان کرد و افزود: نیمی از جامعه موسیقی ما بانوان هستند، وقتی که امکان و اجازه تحصیل در رشته موسیقی به آنان در هنرستان ها، دانشگاه ها، آموزشگاه های آزاد و مراکز مختلف آکادمیک داده شده است، طبیعتاً باید اجازه فعالیت در این حوزه را هم داشته باشند.

نوربخش با اشاره به شرایط بحرانی موسیقی سنتی اظهار داشت: زنگ خطر بحران موسیقی سنتی و نواحی که بخش های هویتی موسیقی کشور هستند، مدت ها است که به صدا درآمده، بنابراین نیاز به یک نگاه و حمایت جدی فراتر از وزارت فرهنگ و ارشاد دارد، مشخص رئیس جمهور باید نگاه ویژه ای در این حوزه داشته باشند و از این حوزه حمایت کنند.

باید تمهیداتی برای تقویت موسیقی سنتی و موسیقی نواحی؛ اقوام مختلف در جنوب، شمال، شرق و غرب اندیشیده شود، این موسیقی هویت ماست. موضوع کپی رایت نیز از دیگر مسائل مطرح شده در نشست با رئیس جمهور بود.

■ **احیای هویت موسیقی مهم ترین درخواست**

خشایار اعتمادی هم در گفت و گو با ایرنا با اشاره به حضور خود در ضیافت افطار با رئیس جمهور اظهار داشت: در حال حاضر فعالیتی در حوزه موسیقی انجام نمی دهم که انتظار و خواسته ای داشته باشم... مسئولان در این ۴۰ سال سعی کردند در حوزه های مختلف با تعامل، گمانه زنی و گفتنمان، راهکارهایی را برای ایجاد بستر هنر و ارتقای آن ایجاد کنند و هنرمندان همیشه تلاش کرده اند با هر زبانی، قهر و آشتی خواسته های خود را مطرح کنند.

برخی از هنرمندان مسئولیت بیشتری دارند و خواسته های جهان شنولی را بیان می کنند و نتیجه این صحبت ها را باید در آینده دید. او اظهار داشت: در حال حاضر سرمنشا همه مشکلات در زمینه های مختلف فرهنگی و هنری، اقتصادی است و مهم تر از همه ارتزاق مردم است که باید مورد توجه مسئولان قرار بگیرد، امیدوارم جامعه به شادکامی، عزت، کرامت، وفور نعمت، آرامش و آسایش دست یابد.

یک نقاشی فراموش شده، شاهکار از آب درآمد. این نقاشی ۴۰۰ ساله که برای مدت ها ظن آن می رفت کپی باشد، در بلو ماونتینز استرالیا کشف شده و پس از آنکه اصالت آن از سوی تاریخ دانان هنر تأیید شد، ارزشش تا ۵ میلیون دلار افزایش یافت. این اثر هنری که طبیعت بی جان (Still Life) نام دارد، برای دهه ها در انبار مانده و خاک خورده بود تا اینکه در جریان عملیات مرمت و بازسازی، امضای نقاش اصلی آشکار و به این ترتیب اصلتش تأیید شد.

تایلروی طبیعت بی جان که یک میز غذاخوری مجلل را به تصویر می کشد به گریت ویلم هدا، پسر ویلم کلس هدا، از اساتید معروف دوران طلایی نقاشی در هلند، منسوب شده است. آثار هدا ی پدر در برخی از مهم ترین موزه های جهان از جمله موزه ملی آمستردام و نگارخانه ملی هنر واشنگتن به نمایش گذاشته شده است و از او به عنوان یکی از بزرگ ترین اساتید نقاشی در سبک طبیعت بی جان یاد می شود. تاریخ ۱۶۴۰ در کنار امضای نقاشی ثبت شده، نشان می دهد گریت به هنگام کشیدن این نقاشی تنها ۷ سال سن داشته است. **ایرنا**

بازیگر سریال «۲۴» گفته دوست دارد با ایفای نقش جک باوئر بازگردد. کيفر ساترلند بازیگر اصلی سریال «۲۴» ابراز تمایل کرده تا با ادامه سریال بازگردد. آخرین بار ساترلند سال ۲۰۱۴ با بازی در سریال کوتاه ۱۲ اپیزودی «۲۴: یک روز دیگر زنده بمان» در نقش جک باوئر ظاهر شد. وی به تازگی اظهار کرده که در را برای ادامه سریال «۲۴» باز گذاشته

زیرا احساس می کند بخش هایی از داستان باوئر هنوز حل نشده باقی مانده است. ساترلند درباره ایفای این نقش در این مصاحبه گفته است: «تجربه فوق العاده ای بود. به این نتیجه رسیده ام که نباید درباره اینکه کاری را انجام می دهی یا نه پاسخ قطعی بدهی. عاشق ایفای نقش آن شخصیت هستم. فکر می کنم داستان حل شده باقی مانده است. اگر داستانی نوشته شود که توجه مرا جلب کند و فکر کنم باید در آن مشارکت کنم، خب حمایتش می کنم، حتی اگر میزان مشارکت من محدود باشد.» ساترلند همچنین تأکید کرده که مشارکت وی در ادامه این پروژه بسیار به کیفیت نویسنده کی بستگی دارد و اگر سازنده سریال یعنی هاوارد گوردن برای ساخت ادامه آن انگیزه داشته باشد، او هم تمایل دارد که در ادامه آن حضور داشته باشد. **مهتر**

یک مرد اهل فلوریدا با ۲۹۲ بار تماشای فیلم «مرد عنکبوتی: راهی به خانه نیست»، موفق شد رکورد بیشترین تعداد تماشای یک فیلم را بشکند. این مرد که رامیرو آلانیس (Ramiro Alanis) نام دارد، از روز پیش نمایش مرد عنکبوتی جدید در تاریخ ۱۶ دسامبر تا ۱۵ مارس ۲۰۲۲ (۲۵ آذر تا ۲۴ اسفند ۱۴۰۰) در مجموع ۲۹۲ بار این فیلم دو

ساعت و نیمه را تماشا کرد و این یعنی ۷۲۰ ساعت یا ۳۰ روز یا یک فیلم نشست! این دومین بار است که آلانیس در این شاخه رکورد شکنی می کند. سال گذشته شخصی به نام آرنو کلن از فرانسه با ۲۰۴ بار تماشای فیلم کاملوت، بخش اول رکورد آلانیس را شکست، اما با اکران مرد عنکبوتی جدید، آلانیس مصمم شد جای خود را در رکوردهای گینس پس بگیرد. آلانیس برای رسیدن به این رکورد مجبور شد به مدت سه ماه همه سانس های مرد عنکبوتی: راهی به خانه نیست را پشت هم ببیند. وی در چند هفته اول، روزانه ۵ بار این فیلم را تماشا کرد. وی برای این رکورد شکنی باید هر بار فیلم را از ابتدا تا انتها تکرار می کرد و در این مدت حتی حق چک کردن تلفش را هم نداشت. **ایرنا**

دنیای تصویر